

Dr. Leövey András (1926–2019)

Leövey András professzor a Baross utcai Szülészeti Esték 52. rendezvényén (Budapest, 2004. május 13.)

Eletének 93. évében, 2019. február 4-én Debrecenben elhunyt Leövey András professor emeritus, a hazai belgyógyászat kiemelkedő képviselője, a Debreceni Orvostudományi Egyetem egykori rektora, a Debreceni Egyetem Belgyógyászati Klinikájának 68 éven át hűséges munkatársa. Leövey professzort a Debreceni Egyetem saját halottjának tekinti. Munkatársak, tanítványok, barátok és általa gyógyított betegek hálával és tisztelettel búcsúznak az orvostól, a munkatárstól, a főnöktől, a tanítómestertől, a baráttól, a magyar és a nemzetközi belgyógyászat kiemelkedő alakjától.

Leövey András Nyíregyházán született 1926. november 20-án. Orvosi diplomáját 1951-ben Debrecenben szerezte. Először a Debreceni Orvostudományi Egyetem II. Sz. Belklinikáján, majd 1968-tól az I. Sz. Belklinikán folytatta munkáját. 1969-ben egyetemi tanárrá nevezték ki, 1974-től az I. Sz. Belgyógyászati Klinika igazgatói feladatát látta el 20 éven keresztül. Jelentős aktivitást fejtett ki mind Debrecen város, mind a Debreceni Orvostudományi Egyetem közéletében. 1974 és 1980 között a Debreceni Orvostudományi Egyetem gyógyítómegelőző rektorhelyettesi, 1985 és 1991 között rektori feladatát látta el. Rektorsága alatt az egyetem tervszerű, kiegyensúlyozott fejlődésen ment át. A nemzetközi kap-

csolatok szélesedtek és mélyültek. Felismerte, hogy az angol nyelvű képzés jelentős mértékben javíthatja a magyar orvostanhallgatók képzését, és fokozhatja az itt végzett orvosok versenyképességét. Vezetése alatt kezdődött a magyar nyelvű mellett az angol nyelvű orvostudományi képzés.

1990-ben a Magyar Rektori Konferencia elnöke volt. Az általános belgyógyászat mellett kiemelt érdeklődési területe volt az endokrinológia, az allergológiai és klinikai immunológia, a gerontológia és a klinikai farmakológia, amelyekből szakvizsgát is tett. Húszéves igazgatói tevékenysége alatt létrejött a Központi Izotóp Diagnosztikai Laboratórium, kialakult az önálló Immunológiai Kutatólaboratórium és a klinikai endokrinológia profilja. Ezenkívül jelentősen bővült a Művese Állomás. Vezetése alatt megtörtént az I. Sz. Belgyógyászati Klinika rekonstrukciója, amelynek keretén belül a 18 ágyas kórterem helyett a kor színvonalának megfelelő „bokszosított” egységeket alakítottak ki. 1992-ben elkészült az új, modern Hemodializáló Centrum, amely lehetővé tette a vesebetegek korszerű ellátását és vesetranszplantációra történő megfelelő felkészítését. Mint a klasszikus klinikai endokrinológia vezető képviselője, utat nyitott a modern klinikai endokrinológia számára. A hazai endokrinológiai közülethez, a Magyar Endokrinológiai és Anyagcsere Társasághoz ezer szállal kötődött, 2002-ben kapta meg a társaság legtekintélyesebb elismerését, a Magyar Endokrinológiáért Díjat. Számos kitüntetés közül erre és a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjére volt a legbüszkébb. A Pajzsmirigy Szekció tiszteletbeli elnöke, 1983 és 1991 között a Magyar Allergológiai és Klinikai Immunológiai Társaság elnöke volt.

Az országos klinikofarmakológiai hálózat megszüntetése után az I. Sz. Belgyógyászati Klinikán létrehozta a klinikofarmakológia bázisát jelentő centrumot. Létrejött a lipid-vascularis és gasztroenterológiai munkacsoport.

Magasabb szintű megbízatásai mellett is nagy gondot fordított a betegellátásra és az oktatásra. Jelentősen fejlesztette a graduális és a posztgraduális képzés személyi és tárgyi feltételeit. Húszéves igazgatói tevékenysége alatt mintegy 700 tudományos közleménye jelent meg, és szerkesztésében vagy szerzőként több mint 100 könyv és könyvfejezet látott napvilágot. Az általa vezetett klinikán 28 kandidátusi és 4 nagydoktori értekezés készült el. Szoros kapcsolat alakult ki osztrák, német, francia, egyesült államokbeli és kanadai kutatóintézetekkel. Tudományos munkája elsősorban a pajzsmirigybetegségek kutatására irányult. Az ezen a területen elért eredményei nemcsak hazánkban, hanem nemzetközileg is elismerést szereztek.

Több évtizeden át végzett magas szintű tudományos, kutatói, oktató-gyógyító, megelőző tevékenysége és az egyetem fejlesztése érdekében kifejtett széles körű vezetői, szervezői és közéleti munkája elismerésül számos szakmai, állami és társadalmi kitüntetésben részesült, és 1997-ben professor emeritusi címet kapott. Ezt követően is aktívan folytatta munkáját, rendszeresen szakrendelt. Az Endokrinológiai Tanszék meghatározó tagja maradt, példát mutatva a jövő generációjának. Nagy elismerést kapott könyve, „A klinikai endokrinológia és anyagcsere-betegségek kézikönyve” 2001-ben jelent meg. A munkatársaival szerkesztett „Az endokrin és anyagcsere-betegségek gyakorlati kézikönyve” a 2011-es első kiadás után 2017-ben második kiadást is megért.

Könyveit nagy lelkesedéssel szervezte, koordinálta és gondozta.

Köszönjük Leövey András professzor úr iskolateremtő munkáját, a tudást, amit átadott, a szigort, amellyel nevelt bennünket. Fekete István írta azt, hogy „Egy ember addig él, amíg emlékeznek rá”. Leövey András professzor színes és gazdag életpályát hagyott maga mögött, amely a jövőben a fiatalság számára is útmutató. Példája, tanításai velünk élnek és gazdagítják közösségünket.

Temetése Debrecenben 2019. február 21-én volt. Nyugodjék békében!

*Paragh György dr.
Nagy V. Endre dr.*

*„Megtettem mindent, amit megtehettem,
Kinek tartoztam, mindent megfizettem.
Elengedem mindenki tartozását,
felejtsd el arcom romló földi mását.” (Dsida Jenő, 1935.)*